

Recherchebureau gaat testen uitvoeren voor bedrijfsleven

Iedereen aan de leugendetector

door MARTIJN KOOLHOVEN

BREDA, vrijdag
De dagen van stelende of frauderende werknemers lijken geteld. De polygraaf, beter bekend als de leugendetector of leugenverklapper, doet binnenkort zijn intrede in het Nederlandse bedrijfsleven. Vooral leasemaatschappijen zouden staan te trappelen om het apparaat op korte termijn in te zetten tegen sjoemelende klanten.

De leugendetector zal ook worden ingezet om interne bedrijfsdiefstallen op te lossen, en zal in de toekomst veelvuldig gebruikt gaan worden voor integriteitsonderzoeken en het screenen van nieuw personeel, bijvoorbeeld om vast te stellen of een kandidaat wel de waarheid spreekt over zijn of haar curriculum vitae. Bovendien, werknemers die vinden dat ze ten onrechte zijn beschuldigd, zouden eveneens op een leugendetector test kunnen aandrigen om zo hun onschuld aan te tonen.

In besloten kring is de Nederlandse polygraaf afgelopen week, in zijn van deze krant, in Breda gepresenteerd. Een van de grootste particuliere recherchebureaus van ons land, Schalke & Partners in Breda, zal de Nederlandse leugendetector gaan beheeren; het gerenommeerde bureau is werkzaam voor veel grote ondernemingen, zoals leasemaatschappijen, verzekeraars en banken. Aan de Troy Universiteit van Atlanta is inmiddels psycholoog drs. Annette Heldens opgeleid tot gecertificeerd polygrafisch onderzoeker. Zij gaat voor Schalke & Partners de polygrafische onderzoeken voor de bedrijven uitvoeren.

Leaserijders

Enkele leasemaatschappijen hebben al aangegeven dat ze de polygraaf willen gaan gebruiken om leaserijders te ondervragen van wie de leaseauto onder verdachte omstandigheden is verdwenen en er vermoeden van betrokkenheid van de klant en/of personeel is. Tijdens een verhoor registreert een polygraaf 'psychofysiologische' reacties van het lichaam (hartritme, bloeddruk, meer zweten, en adem-

■ Psycholoog drs. Annette Heldens (achter) neemt bij directeur Aad Schalke van recherchebureau Schalke & Partners een leugentest af.

FOTO: PERSBUREAU VAN EIJDHOVEN

halings) van diegene die aan het onderzoek wordt onderworpen. De onderzoeken kunnen voornamelijk uitsluitend plaatsvinden op vrijwillige basis, maar medewerking weigeren zal uiteraard niet in het voordeel pleiten van verdachte werknemers of klanten.

'Schandalig dat er niet al veel eerder gebruik van is gemaakt'

Schalke & Partners is ook in gesprek over samenwerking met de Stichting Dr. S. van Mesdagkliniek in Groningen, die de polygraaf al enige tijd gebruikt voor het screenen van zedelinquenten die op proefverlof willen. De Van Mesdagkliniek gebruikt bij wijze van proef reeds enige tijd de polygraaf, die daar een betrouwbaarheid heeft van tachtig tot negentig procent, als aanvulling op het traditionele psychologische onderzoek.

Directeur Gerard Koorman van de tbs-kliniek, die bevestigt dat de kliniek binnenkort besluit over definitieve samenwerking met Schalke & Partners, omschrijft de polygraaf als „een instrument om dichterbij de waarheid te komen”. Koorman: „Wij zijn een tbs-kliniek die mede dit instrument gebruikt om patiënten de waarheid te laten vertellen. Onze ervaring tot nu toe is dat het apparaat patiënten aanleiding biedt om over de waarheid te spreken, zonder dat we met 100 procent zekerheid kunnen vaststellen dat dat ook de waarheid is. Onder wetenschappers is de discussie over het gebruik van het apparaat nog niet klaar.” De Van Mes-

dagkliniek wil met Schalke & Partners samenwerken voor de verdere ontwikkeling van de leugendetector, het ontwikkelen van een keurmerk en het opzetten van een scholingstraject om mensen te leren er deskundig mee te werken.

In een toelichting benadrukt directeur Aad Schalke van Schalke & Partners dat de polygraaf ook een uitstekend middel is voor verdachte per-

sonen die juist hun onschuld willen aantonen, zoals bijvoorbeeld Ernst Louwes en seriemoordenaar Lucia de B. „Er zijn geen andere tactische onderzoeksmethoden die een betrouwbaarheidscore hebben van negentig procent”, aldus Schalke. „Eigenlijk is het schandalig dat er niet al veel eerder gebruik van is gemaakt.”

In de Verenigde Staten is het werken met de polygraaf

al dagelijkse praktijk bij de overheid voor onder meer het screenen van personeel, en in het bedrijfsleven en bij verzekeraars om fraudeurs te ontmaskeren en interne bedrijfsdiefstallen op te lossen (de VS kent meer dan 4000 gecertificeerde polygraafonderzoekers). Vaak is de dreiging om een leugendetector in te zetten al voldoende om daders spontaan hun zonden te laten opbiechten.

MEER BEWEGEN? LAAT METEEN UW GELD IN BEWEGING KOMEN.

NIEUW: BANKSPAREN. FISCAAL VOORDELIG SPAREN EN BELEGGEN.

Van ons hoeft u niet per se te gaan trimmen. Maar uw geld gaat ons wel bijzonder aan het hart. Daarom stellen we voor dat u gaat beginnen met sparen. Op 1 januari is namelijk de nieuwe wet Banksparen van kracht geworden (ook wel bekend als de wet Depla/Blok). En dat biedt voor consumenten nieuwe mogelijkheden op het gebied van sparen, beleggen, lijfrentes, aanvullend pensioen en hypotheekaflossing. Met aantrekkelijk fiscaal voordeel en lage, overzichtelijke kosten. Wilt u meer weten over deze nieuwe manieren van sparen of beleggen? Ga dan vandaag nog naar: www.abnamro.nl/banksparen.

Meer mogelijk maken **ABN·AMRO**

■ De Amsterdamse huisarts Rob Dreissen wordt zelfs op zijn vakantieadres nog woest op parkeerbeheer in zijn woonplaats. „Of we nog in een rechtsstaat leven?” EIGEN FOTO

Loonbeslag Amsterdamse dienst na bon van 50 euro

Parkeerhorror voor huisarts

door BART OLMER

AMSTERDAM, vrijdag
Furieus is huisarts Rob Dreissen op Parkeerbeheer in de hoofdstad. De dienst heeft loonbeslag gelegd om een parkeerbonnetje, terwijl de huisarts gewoon beschikt over een peperdure parkeervergunning voor héél Amsterdam. De huisarts verbouweerd: „En dan toch nog vijftig euro boete krijgen, terwijl ik voor een huisbezoek 13,50 euro mag declareren.” Parkeerbeheer blijkt echter onvermumbaar.

„Als huisarts beschik ik over een parkeervergunning voor de hele stad. Maar die ochtend had mijn auto, waarvoor de vergunning is uitgeschreven, pech”, vertelt Dreissen, die praktijk houdt aan de Zeeburgerdijk in Amsterdam-Oost. Parkeervergunningen staan op kenteken, maar de huisarts vond het te veel gedoe om voor één ochtendje de vergunning te laten overschrijven op het kenteken van de leenauto.

'Je dient maar een bezwaarschrift in'

ling wordt genomen. Dat is geen beroepsprocedure.

„In mijn leenautootje bedacht ik onderweg naar een spoedje dat ik niet moest vergeten een parkeerkaartje te kopen. Ik stopte voor de parkeermeter en zag dat ik te weinig kleingeld had. Bij een fotowinkel probeerde ik te wisselen, maar de winkelier wilde niet 's ochtends al door zijn voorraad kleingeld raken. Toen zag ik twee parkeerparkers op brommertjes aan komen rijden. Terwijl ik het portier weer opendeed, zette één van de parkeerparkers zijn brommer naast me neer, pakte zijn bonnetboekje en begon te schrijven. 'Wat gaat u doen', vroeg ik. 'U een bon geven', zei hij. 'Maakt u een grapje', vroeg ik, 'want ik was geld aan het wisselen in de fotowinkel'. Maar ik kreeg geen reactie. Toen ik me uiteindelijk maar omdraaide om mijn patiënt te bezoeken, riep hij me na: 'Je dient maar een bezwaarschrift in'.”

Wat de huisarts nóg woester maakte, was dat Parkeerbeheer uiteindelijk doodleuk loonbeslag liet leggen. „Ik werk namelijk ook nog als universitair docent aan de Vrije Universiteit, afdeling huisartsgeneeskunde. Dus stuurde de Dienst Belasting Amsterdam gewoon een briefje naar mijn werkgever waarop stond dat er nog een bedrag van inmiddels €87,30 open stond aan parkeerbelding plus verhoging. Zo simpel gaat dat. 'Of we nog in een rechtsstaat leven', vroeg ik mijn werkgever, die desgevraagd echter niets meer kon doen dan gehoor geven aan het dwangmiddel van de dienst. Ik stond perplex.”

Billijkheid

De huisarts schreef twee uitgebreide bezwaarschriften aan de directeur stadtoezicht, waarin hij appelleerde aan de redelijkheid en billijkheid en dat zijn verhaal goed controlebaar was. „Maar ik had me de moeite kunnen besparen. Het eerste antwoord luidde: 'Zorg voor voldoende kleingeld'. En het antwoord op het tweede bezwaarschrift luidde, vier maanden later: 'Niet ontvankelijk'. Je kan in beroep, maar dan moet je eerst 40 euro griffierecht betalen, voordat het beroepschrift in behande-

Machtsmisbruik

Zelf noemt de huisarts de kwestie 'een onbenullige zaak', als er geen principiële kantjes aan zaten. „Dat je slachtoffer wordt van machtsmisbruik, terwijl je te goeder trouw bent, en je werk probeert te doen, is al erg genoeg. Maar wat me duidelijk is geworden, is dat de 'bezwaarschrijver' van de gemeente niet alleen schofferend is, maar ook maar één doel dient: ontmoedigen. Bijna niemand schrijft bezwaarschriften. Te veel gedoe, dus snel verdiend voor de gemeente. En als er al een bezwaarschrift binnen komt, wordt er een geautomatiseerd briefje teruggestuurd. Dan haken de meesten wel af. 'Geautomatiseerd uitmelken' noem ik dat. Bonnetje hier, bonnetje daar, meestal iets pietluttigs, paar tientjes. Betalen maar, denk je dan, ben ik er maar vanaf.”

KidsWorld Portugal All-Inclusive

Boek nú en win een gratis Batavus kinderfiets!

KidsWorld Golden Club Cabanas*** Gratis kinderclub

• Gelegen nabij strand • Vertrek maart t/m oktober. **399,-**

• 2 zwembaden, familie kamers

gobest.nl 0900-1915
Een betere vakantie voor minder geld

'Kijk naar jezelf en lach erom'

door MARCO VAN DER LAAN

AMSTERDAM, vrijdag
Je zult maar vrouw zijn in de maatschappij van 2008 en naarstig op zoek naar je eigen geluk. Dan kun je in de meest gênante situaties verzeild raken, momenten van totale extase kennen en uiteindelijk tot de (tijdelijke) conclusie komen dat je het allemaal maar niet zo serieus moet nemen. Daarover gaat 5x30+, de nieuwe strip van De Telegraaf, die vanaf morgen dagelijks op pagina 4 van deze krant zal verschijnen.

5x30+ volgt in korte grappen het leven van vijf jonge vrouwen, elk met haar eigen karaktertrekjes, eigen interesses en eigen sores. Die vrouwen bestaan overigens niet echt, zo beweren de makers Dilys de Jong en Frederique Hoof van Huysduynen heel stellig, maar ze zijn overduidelijk wel geïnspireerd op leden van hun omvangrijke vriendinnenkring. Frederique: „We gaan echt niet vertellen over wie Lydia, Ankie en Koot zijn gebaseerd, maar er bestaan vrouwen die heel sterk op deze meiden lijken. Lydia is de mannenverslinder die de vooraf gehecht is aan de oppervlakkelijke geneugten van dit leven. Koot is de zwaargewicht die het ontbreken van haar geluk compenseert met eten en jes en vergroten dat uit. Het moet wel om te lachen zijn.”

Daarbij schromen de stripmakers niet om zichzelf op de hak te nemen. „Noortje en Mees zijn toch wel op onszelf gebaseerd. Noortje is de zwever, dromend van de prins op het witte paard, maar in werkelijkheid wacht alleen een humeurige rode kater thuis op de bank. Dat ben ik voor een deel ook wel”, zo bekennt Dilys. „Mees lijkt het meest op Fré. Zo'n type dat alles wil, met het hoofd naar voren in situaties duikt en probeert van het leven te pakken wat ze pakken kan. Tegelijkertijd heeft ze ook een gezin en dat moet ze dan allemaal maar in de lucht proberen te houden.”

Dergelijke strips kun je alleen maar samen maken als je elkaar heel goed kent en dat geldt in het bijzonder voor deze twee dertigers. Hun levens liepen eigenlijk altijd al parallel. Illustratrice Dilys de Jong en theatermaakster Frederique Hoof van Huysduynen zaten bij elkaar op de lagere school, deden in het vervolg van hun schoolcarrière beiden iets creatiefs (kunst en theater) en besloten te-

gelykertijd te gaan reizen. Dilys de Jong: „En daar houdt het niet op, want achteraf blijkt dat we tegelijkertijd met een verkeerde vent in een woestijn diep ongelukkig zaten te wezen... Fré in Namibië, ik in Australië. We zijn dus allebei teruggekeerd naar Nederland en kwamen elkaar weer tegen in De Baarsjes in Amsterdam, waar we tegenover elkaar bleken te wonen.”

En dat alles in het kader van de zoektocht naar het geluk en de magie van het leven. Want op die weg bevinden wij ons allemaal, zo stellen de stripmakers. „We struikelen toch een beetje door de speeltuin van het leven. Je moet alleen leren ervan te genieten. Het idee voor de strip bestaat al heel lang. We zijn eigenlijk pas in september begonnen met een strip voor de website van De Telegraaf en nu al in de krant. Best bijzonder. Het zal ook wel voor wat druk zorgen, want er moet iedere dag een goede strip in de krant staan.”

En dus bedenkt Fré het ene verhaal na het andere en tekent Dilys de bijbehorende karakters. Zo houden ze het dicht bij huis. Dilys: „Ja, want die rode kater heb ik echt thuis. En nee, ik heb nog nooit een kabouter in mijn bed gevonden. Noortje wel...” Vanaf morgen op pagina 4.